

ਧਾਰਾ ਆਪਹੁਦਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਅਨੇਕਚਰ P. 1 ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ MDS ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਅਨੇਕਚਰ P. 7 ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਿਸਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ 5 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਹਰਾ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ

ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ ਦਵਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ-ਹੋਰ, ਜਦੋਂ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਿਓ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਵਿਰੋਧੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ-

ਟਾਈਸਮੈਟ-ਅੰਕੜਾ P. 7 ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ

ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਖਾਲੀ ਸੀਟ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ ਡਾ. ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਬੀਰ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਸੀਟ ਬਣਾ ਕੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਨਸਾਫ਼ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ 1991 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 17000 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। (ਡਾ. ਰਾਜੇਸ਼ ਖੰਨਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 17 ਦਸੰਬਰ 1991 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਯੋਗਤਾ ਧਾਰਾ 1993 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਕਿਸ ਸੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਸੈਸ਼ਨ ਲਈ ਵੀ. 1991-92 ਦੇ ਕੋਰਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 3 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਕੋਰਸ ਲਈ ਲਈ ਗਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(6) ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਾ. ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਬੀਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 1. ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਖਾਲੀ ਸੀਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂ ਬਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਾਧੂ ਸੀਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, 3 ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ। - ਸਾਲ ਦਾ MDS ਕੋਰਸ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਏ. ਐੱਲ. ਬਾਹਰੀ, ਵੀ.ਕੇ. ਬਾਲੀ, ਜੇ.ਜੇ.

ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ।-ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਦਿ।-ਜਵਾਬਦਾਰ।

1992 ਦਾ CWP 58.

23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1992

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਆਰਟੀਕਲ. 226— ਡਿਊਟੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 7 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਊਟੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਲੈਕਚਰਾਰ ਫਿਜ਼ਿਕਸ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀਆਂ ਸਮੇਤ—7 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ 9 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਬੀ.ਐੱਡ. ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਡਿਊਟੀ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਅਗਲੇ ਕੰਮ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੩)

ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਜੇ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ 9 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਛੁੱਟੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਡਿਊਟੀ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਅਗਲੇ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇ :-

- (i) ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤਲਬ ਕਰਨਾ;
- (ii) ਮੈਂਡਮਸ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 9 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਤੋਂ ਪੇਸਟਿੰਗ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜੁਆਇਨਿੰਗ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
- (iii) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਸ਼ਹਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਗੋਬਿੰਦਪੁਰ, ਕਾਹਨੂਵਾਨ, ਆਰਟਿਕਲਨੌਰ ਜਾਂ ਜਫਰਵਾਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪੇਸਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ।
- (iv) ਕੋਈ ਹੋਰ ਦੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।
- (v) ਅਨੁਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ, ਸੱਚੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਓ।
- (vi) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਣ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਣਾ।

ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।
 ਨਿਰਣਾ

ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਨਸਾਫ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਫਿਜ਼ਿਸ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ 7 ਸਤੰਬਰ 1991 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਦਿਅਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀਆਂ ਸਮੇਤ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨੀ ਸੀ। 7 ਸਤੰਬਰ 1991 ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਸੀ

(ਛੁੱਟੀ)। 9 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਨੇ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫਸਰ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਕੋਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫਸਰ ਨੰਬਰ 3 ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ 7 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਤੱਕ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬੀ.ਐੱਡ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ। ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਨੂੰ 11 ਜਨਵਰੀ, 1992 ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੇਸ਼ਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਸਕੂਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ) ਦੇ ਦਫਤਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਭਾਵ 9 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਵਾਬ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿੱਤੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੈਰਾ 14 ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਅੱਗੇ ਹੋਣਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ -

“ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੀ.ਐੱਡ ਦਾ ਅਸਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸ਼ਰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

(3) ਉਪਰੋਕਤ ਜਵਾਬ ਤੋਂ, ਇਹ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 9 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਬੀ.ਐੱਡ. ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਬੀ.ਐੱਡ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਉਸ ਨੂੰ 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਕਾਪੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ 9 ਸਤੰਬਰ 1991 ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਟੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ 7 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਛੁੱਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਤਵਾਰ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਛੁੱਟੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਡਿਊਟੀ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਅਗਲੇ ਕੰਮ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟਸ ਕੋਲ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(4) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 11 ਜਨਵਰੀ, 1992 ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਤੰਬਰ 9, 1991 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ।

ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ, ਦੁਬਲਧਾਨ, ਆਪਣੇ ਸਰਪੰਚ ਬਨਾਮ ਰਾਜ 121 ਰਾਹੀਂ
ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਵੀ. ਕੇ. ਬਾਲੀ, ਜੇ.)

(5) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈ 2,000।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਵੀ. ਕੇ. ਬਾਲੀ ਤੋਂ, ਜੇ.ਜੇ.

ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ, ਦੁਬਲਧਾਨ, ਆਪਣੇ
ਸਰਪੰਚ ਰਾਹੀਂ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1992 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 3432।

28 ਅਪ੍ਰੈਲ 1992

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ-ਆਰਟੀਕਲ 226/227 ਅਤੇ ਐਮ-ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ (1953 ਦਾ IV)— ਸੈਕਸ਼ਨ 26— ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਮਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੋਕਿਆਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ- ਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਰਿਸਪੋਂਡ ਡੈਟਸ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੋਕਿਆਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ। * ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਈ ਬੰਧਨ-ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 47 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਤਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਸੇਵਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਖੁਦ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਦੇ ਮਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਪਿੰਡ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੰਚਾਇਤ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਸੇਵਨ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਦੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਬਲਕਿ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਜੋ ਪਲ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਮਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਦੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3), ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਉਪਲਬਧ ਅਪਵਾਦਾਂ ਲਈ, ਕਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਫੈਸੀ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਮਤਾ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

(ਪਰਾ 10)

ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ-ਸੈਕਸ਼ਨ 26-^ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿਹਾੜੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਖਾਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਦੇ 30 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ—ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ—ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਕਿਨ ਪਾਸਿੰਗ ਵਿੱਚ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੋਂ 30 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ